

[Agerschou]

princippet om retsbestemte ydelser. Det er rigtigt, at der er bred tilslutning, men det chokerer mig faktisk, at socialministeren kan kalde det epokegørende. Enten har socialministeren travlt med at opstille et monument for sig selv, eller også har socialministeren ikke haft tid til at følge med i den daglige socialpolitiske debat. Det er nemlig ikke særlig epokegørende at kunne konstatere i dag, at der er bred tilslutning til et princip om retsbestemte ydelser; den brede enighed har faktisk eksisteret gennem meget lang tid.

Socialministeren nævnte ganske rigtigt, at en rapport fra socialforskningsinstituttet viser, at der i dag er en stor gruppe mennesker, som bliver nødt til at henvende sig på bistanndkontorer for at få kontanthjælp til de daglige fornødenheder, der faktisk kun har behov for økonomiske ydelser. Det er helt korrekt, og der er ikke nogen grund til at påtvinge de pågældende rådgivning og vejledning. Problemet er bare, at adskillige i den pågældende gruppe ender med at have brug for rådgivning og vejledning, fordi ydelserne i mange tilfælde er alt for lave.

Socialministeren var inde på, at nu, hvor vi er i gang med at opstille en forenklet model, kan det ikke nytte, at vi foreslår, at sådan noget som fagforeningskontingent og A-kassekontingent også bør indgå i modellen. Når vi nævner det, hænger det sammen med, at vi mener, at det generelle ydelsesniveau for nogle af grupperne simpelt hen er for lavt – jeg nævnte i mit første indlæg unge og enlige forsørgere – så det er umuligt for de pågældende at betale fagforeningskontingent og A-kassekontingent ud af det beløb, de rent faktisk modtager. Vi mener, det er vigtigt, at de pågældende fastholder en tilknytning til arbejdsmarkedet, og jeg kan ikke forstå, at man ikke skulle have mulighed for ud af sine ydelser at betale et fagforeningskontingent og et A-kassekontingent.

Socialministeren nævnte, at det var en god metode, man havde brugt her: i stedet for at sætte eksperter i gang med at lave betænkninger har man lavet et decideret forsøg. Jeg synes også, det er en fin metode. Jeg har tit det imod betænkninger, at de er så utrolig tykke, når man skal i gang med at læse dem.

Jeg synes, det er en god metode, men jeg synes, det er et problem, at socialministeren bagefter lader, som om der slet ikke er foregået noget forsøg. Jeg synes ikke, at man i

lovforslaget har taget tilstrækkeligt hensyn til de vurderinger og konklusioner, der er fremkommet i rapporten om kontanthjælpsforsøget. Jeg indrømmer gerne, at den rapport også er utrolig tyk, men alligevel ville jeg mene, at socialministeren i sit forslag i langt højere grad burde have taget hensyn til de vurderinger, der er fremkommet i rapporten.

Aase Olesen (RV):

Jeg er selvfølgelig ked af, at ministeren ikke fandt anledning til at kommentere den situation, som jeg i virkeligheden mener er utålelig at leve med, nemlig at vi behandler unge så fuldstændig forskelligt i de forskellige systemer, men det er jo ikke kun borgmestre, der skal være forsigtige, det er også en ministerdyd, det forstår jeg godt.

Men så vil jeg lige komme ind på det, som jeg ikke nåede i mit første indlæg, og tage udgangspunkt i det, ministeren sagde om, at klienterne ikke skal deles op i to kategorier. Det, jeg ville have sagt, var, at der findes et forslag til en anden måde at løse disse problemer på fra den såkaldte socialreformklub, hvor en af ministerens forgængere, tidligere socialminister Bent Rold Andersen, har været med til at udarbejde forslag, hvor man netop deler folk op ud fra den kendsgerning, at de mennesker, man har på en socialforvaltning, faktisk er forskellige. Der er mennesker, som kommer, alene fordi de har det problem, at de mangler arbejde. Men der er altså også andre, og jeg nævnte de civile værnepligtige. De er ikke sociale klienter på nogen måde, og jeg mener, at ministeren burde have taget dem med i sin undtagelsesbestemmelse, som jeg sagde først.

Derefter vil jeg vende tilbage til punkt 4 om tilbagebetalingskravet. Jeg mener ikke, at man skal fjerne tilbagebetalingskravet og den gensidige hæftelse, men der er tilfælde, hvor den ene ægtefælle ikke er vidende om, hvad den anden gør, og hvor vedkommende altså i tilfælde af separation og skilsmisse kan risikere at skulle betale skat eller tilbagebetale kontanthjælp, som man hverken har været med til at anvende eller har vidst nogen sinde blev tildelt. Det er sådan set det, der er problemet her. Jeg tror altså, at vi skal se nøje på den bestemmelse.

Hvad angår den overordnede økonomi, tror jeg, socialministeren sagde, at der var